

[Gustav Pedersen.]

Imidlertid er det ikke muligt at komme til det Beløb, Finansministeren er nødt til at have, gennem de direkte Skatter alene, og jeg kan godt føje til, at det vel heller ikke, hvis det var muligt, er sandsynligt, at alle de Skatteydere, som formelt er Tilhængere af de direkte Skatter, vilde synes om Resultatet. Men det afgørende er, at Beløbet skal tages paa Forbrugsafgifter, og vi maa gøre os klart, at det næsten er lige-gyldigt, hvilket Objekt man tager. Hvis det skal give et Beløb af blot nogenlunde taalelig Størrelse i Forbindelse med de Krav, der stilles, saa vil Afgiften uvægerligt komme til at ramme enten paa et relativt bredt Forbrug eller i visse Tilfælde ret tilfældigt. Derfor tror jeg, jeg har Lov til at sige, at der uden Tvivl er megen og berettiget Skuffelse i de Kredse, der nu paa den ene eller den anden Maade rammes af de Forslag, der her stilles, men man staar for saa vidt, kan man sige, fra alle Partiers Side i en Tvangssituation, fordi Beløbet skal fremskaffes.

Vi er nødt til at finde de Muligheder, hvorved det kan fremskaffes med fornøden Kontrol, og det har i Virkeligheden været det afgørende for disse Forslags Gennemførelse, at vi hver for sig maa tage de Skavanker, der følger med dem. Det er vel ikke saaledes, at vi i alle Partier vurderer Skavankerne fuldkommen ens fra Post til Post, men vi er sikkert enige om, at der ikke er nogen egentlig Glæde ved at udskrive disse Beløb. Vi gør det, fordi vi er nødt til det, og jeg regner med, at det i Virkeligheden er Hovedmotiveringen for de Partier, der støtter Afgifterne, og jeg skal paa mit Partis Vegne give Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Thorkil Kristensen: Det foreliggende Lovforslag er i den Skikkelse, det nu har, et Led i det Forlig, der for nylig er indgaaet om Beskatnings- og andre økonomiske Spørgsmaal, et Forlig, hvori mit Parti har været Deltager, og jeg kan derfor erklære, at vi naturligvis er parate til at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Det vilde næppe være praktisk, om jeg i den Anledning kom ind paa lange Betragtninger over Lovforslagets Enkeltheder. Jeg synes ikke, vi behøver at demonstrere

vore private Synspunkter alt for stærkt, naar det nu drejer sig om et Forlig, som er en Kendsgerning. Jeg skal derfor indskrænke mig til faa Bemærkninger vedrørende visse Sider af Sagen.

Vi er tilfredse med, at Papirafgiften er bortfaldet, og at der er kommet Afgift paa Konsum-Is i Stedet; for Afgift paa Papir rammer i hvert Fald delvis Anvendelsen af Papir til produktive Formaal inden for forskellige Erhverv, Detailhandelen o. s. v. Det maa derfor anses for rigtigere, at man i Stedet lægger Afgiften paa en saa udpræget Forbrugsartikel, som Konsum-Is maa siges at være. Som jeg tidligere har fremhævet, vilde vi have været parate til, for at undgaa andre og mindre heldige Skatter, at forhøje Afgiften paa Konsum-Is, fordi vi finder, det er en af de Ting, man forholdsvis lettest kan lægge en større Afgift paa i Øjeblikket.

I øvrigt savner vi — som jeg tidligere har fremhævet — i dette Forslag en Forhøjelse af Tobaksafgiften, saadan som den blev foreslaaet af den foregaaende Regering for ca. 1 Aar siden. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at vi mente, det vilde være sagligt rigtigt at sætte en saadan i Stedet for de direkte Skatter, som er et Led i det Forlig, der her er sluttet. Ikke blot vilde det ud fra en almindelig økonomisk Betragtning være rigtigt at lægge Hovedvægten paa Forbrugsafgifter i en Situation som den nuværende. Men det vilde ogsaa være rigtigt, fordi man ved en forøget Beskatning af Tobakken netop inddrager Købekraft, som i Øjeblikket er overflødig, medens man derimod ved en Forhøjelse af Indkomstskatten kommer op paa over 100 pCt. af den sidste Del af de største Indtægter. Det har hidtil været saadan, at her i København kunde man komme til at betale indtil 97 pCt. af de sidste 1 000 Kr., man tjente, naar man havde en meget stor Indtægt — nu vil de 100 pCt. blive overskredet. Jeg ved godt, at man kan trække fra næste Aar, men det tænker Folk ikke altid tilstrækkeligt paa. Vi vilde altsaa have fundet det heldigt og sagligt rigtigt at sætte f. Eks. Tobaksafgift i Stedet for den direkte Skat, der her foreslaas gennemført.

Maa jeg om dette Spørgsmaal yderligere gøre en Bemærkning. Jeg mener, det er en afgjort psykologisk Fejl, naar vi skal have